

בענין: הקובלנה נגד ד"ר בוריס קרויטמן

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש) תשל"ז – 1976

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות הגיש ביום 11.7.08 קובלנה לפי סעיף 41 (1) לפקודת הרופאים (נוסח חדש) תשל"ז – 1976 (להלן הפקודה) נגד ד"ר בוריס קרויטמן (להלן הנקבל).

לפי האמור בקובלנה ביקש הנקבל מד"ר גורנשטיין מנהל היחידה לכירורגית ילדים בבי"ח וולפסון, מקום בו הוא עבד, שיתן לו המלצה שתתמוך בבקשתו להשתחרר מחובת עמידה בבחינה שהיתה תנאי לקבלת תואר מומחה. ד"ר גורנשטיין סרב לעשות כן. פניה זו נעשתה ב- 2002. כשלוש שנים קודם לכן (בספטמבר 1999) נענה ד"ר גורנשטיין לפניה דומה, חתם ביום 27.9.99 על מכתב הממוען למועצה המדעית של ההסתדרות הרפואית שפיסקתו האחרונה היא: שהוא "התרשם עמוקות ממסירותו, חריצותו, נסיונו הקליני הנרחב ומהידע התיאורטי המבוסס שלו לדעתי ברמה של ידע ונסיון, יש לשקול בחיוב מתן תואר מומחה לד"ר קרויטמן ולפטור מחובת הבחינות".

משסרב ד"ר גורנשטיין לפניה החדשה (בשנת 2002), נטל הנקבל את נוסח המלצת 1999, שינה בה את משך עבודתו במחיצת ד"ר גורנשטיין (שהיתה 20 חדש בהמלצת 1999) ו"עדכן" אותה לארבע שנים וחצי, הוסיף לצד שמו של ד"ר גורנשטיין את חותמתו ושרטט לידה את מה שאמור להראות כחתימת ד"ר גורנשטיין. ההמשך לפי כתב הקובלנה הוא "שהנקבל הכין מכתב מזויף והגישו למועצה המדעית כדי לקבל במרמה פטור מבחינות לתואר מומחה". התנהגות כזו, כך נאמר בקובלנה, "אינה הולמת רופא מורשה כאמור בסעיף 41 (1) לפקודה...", וזוהי העבירה המשמעתית נשוא כתב הקובלנה.

ביום 13.12.99, היינו בין שני מועדי המכתבים הללו, כתב ד"ר גורנשטיין למועצה המדעית מכתב לפיו הנקבל "מסוגל ומתאים לגשת לבחינות שלב ב' בכירורגית ילדים וזאת לאחר שהשלים רוטציות בטפול נמרץ ילדים ובפגים". בפני ועדה שבדקה את הפרשה בטרם הוגשה הקובלנה אמר ד"ר גורנשטיין, בין השאר שהוא "שינה את דעתו החיובית על ד"ר קרויטמן ולא היה מוכן להמליץ עליו לפטרו מבחינת המועצה המדעית".

משהוגשה הקובלנה מינה שר הבריאות ועדה עליה הוטל לשמוע את טענות הנקבל, לרכז את החומר כולו, ולהביא את המלצותיה לשר הבריאות. הועדה נתנה החלטה ב- 4.11.07 בה הרשיעה את הנקבל בעבירת המשמעת שיוחסה לו. ביום 31.3.08 היא הגישה דו"ח סופי שהועבר אלי נוכח העובדה ששר הבריאות האציל אלי את סמכויותיו לפי סעיף 41 לפקודה.

הנקבל הודה בפני הועדה באמור בקובלנה והיא המליצה, לאחר שהרשיעה אותו בעבירת המשמעת, להתלות את רשיונו לחדש אחד. בדיונים שקדמו לדו"ח הציעה ב"כ הקובל לועדה

שהיא תמליץ על התלית רשיון לשלושה חודשים. ב"כ הנקבל טען את טענותיו שלו לאחר שהנקבל עצמו העיד בפני הועדה. הוא סיפר שחששו לעמוד בבחינה נבע מהצורך להיזקק לספרות מקצועית אנגלית, שפה שבה אינו בקי. הוא הוסיף ואמר שבפועל הוא ביצע בארץ מאות ניתוחים מוצלחים לאחר ששימש שנים ארוכות רופא בברית המועצות.

פעילותו בבי"ח וולפסון ולאחר מכן בתל השומר לא היתה במסגרת תעסוקתית של עובד קבוע. הוא עשה תורנויות ונרשם לעובד מן החוץ. כיום הוא בן 59, יש לו חובות משכנתא, ואם יותלה רשיונו יאבד את מקור פרנסתו, והוא ימצא עצמו במצב קשה מאוד.

בא-כוחו ביקש מהועדה, בין השאר להתחשב בסיטואציה הקשה בה מוצאים עצמם רופאים שהגיעו בברית המועצות לעמדות מתקדמות בעולם הרפואה, המוצאים עצמם לאחר עלייתם ארצה, בגיל לא צעיר, מתחילים את דרכם מבראשית.

הועדה העידה על עצמה שהיא התלבטה "באמצעי המשמעת שראוי" להטילו. היא הדגישה שמדובר במקרה של זיוף מסמך ובנסיבות כאלו "אין מנוס מהתלייה של הרשיון וזאת כדי להביע את עמדתנו כי תדמית המקצוע עלולה להיפגע מעשיית מעשים מסוג זה על ידי רופא". הענישה שתניתן, כך אומרת הועדה, צריכה להרתיע. התליה של חדש היא הענישה המתאימה לפי הבנת הועדה.

מהתנהגותו של הנקבל עולה שאין לו בלמים ועכבות, והוא מוכן לזייף חתימות וליצור יש מאין אישור שיקל עליו להשיג את מבוקשו, חרף העובדה שהוא יודע שהרופא שאת חתימתו זייף, איננו מוכן ליתן לו אישור כזה.

הדברים מקבלים משנה חומרה כשבעזרת אישור זה הוא ביקש להשיג קידום מקצועי שיעניק לו יותר סמכויות ויותר יוקרה. תואר מומחה אותו הוא היה אמור להשיג היה מאפשר לו להשים עצמו בעיני עולם ומלואו כמומחה, בעוד הוא איננו כזה.

מי שלבו גס בכגון דא, יטה בדרך הדבר להתעלם גם מבלמים נורמטיביים אחרים הניצבים על דרכו.

לכל אלו נוסף היבט אתי של שבירת מוסכמות מוסריות בסיסיות.

בכל הנסיבות הללו נראה הדבר שהתליית הרשיון לחדש איננו הענישה המתאימה להתנהגות בוטה של הנקבל.

הועדה התחשבה בעובדה שחלפו שש שנים (!) מאז הארוע, ושמדובר באדם בן 59, המוצא את פרנסתו על ידי מלוי תפקידי רופא שאינם מעניקים לו לא קביעות ולא יכולת התקדמות מקצועית. עוד יש להביא בחשבון שמשך כל התקופה טיפל הנקבל באלפי חולים, ואין נגדו תלונה כלשהי על אי עמידה בסטנדרטים רפואיים. מעידת הנקבל היתה בתחום "לבר רפואי".

קשה להשלים עם ענישה מקלה כל-כך, ואולם חרף זאת, ולא בלי היסוס אני מאשר את המלצת הועדה הן משום שלפי ההלכה לא יהיה זה ראוי להתערב בדרך כלל בהחלטות ועדה כזו, הן משום ענויי הדין בני ששת השנים שחלפו מאז הארוע, הן בשל גילו הלא צעיר של הנקבל, והן משום הקשיים הכלכליים שיכולים להיות בלתי הדירים אם תוטל עליו התליה ארוכה.

תחילת התחלת תקופת ההתליה תהיה ביום 1.7.08.

ניתן היום 29.4.08.

ורדי זילר

נשיא (בדימוס) בית המשפט המחוזי ירושלים